

Wolweti-m.: 16mal Talve-kuu p.

Wönnu-linnas: 1) 15mal Küünla-kuu pääval, linna-laat.
2) 11mal Jaani-kuu pääval. 3) 16mal Wiina-kuu p.
4) 10mal Jõulu-kuu p., linna-laat.

Wööbsus, Räpina kibbelkennas: 1) 9mal Lehe-kuu päävala,
Rigula-laat. 2) 10mal Jõulu-kuu pääval.

Wörru-linnas: 1) 7mal Nääri-kuu pääval, linna-laat.
2) 2sel Küünla-kuu p. 3) 22sel Küünla-kuu p. suur
jaaja laat, 8 pääwa. 4) 10mal Jüri-kuu p., weisse-laat.
5) 24mal Jaani-kuu p. weisse-laat. 6) 24mal Mihkli-
kuu p., Mihkli-laat. 7) 7mal Wiina-kuu p., linna-laat.
8) 20mal Talve-kuu pääval, weisse-laat.

Narva-linn peab linna, weisse ja hebbuse-laata 6maast tunni
10ma Küünla-kuu pääwani — ja 20maast tunni 23mal
Mihkli-kuu pääwani.

Ühe ilusa mõistatuse ilus üles- arvamine.

Seesama, kes sõjas (rootsi funinga Karel XII
wasta) nii waper, rahu aeval nii lange Poolamaa
funingas ja Saaremaa Kuurwürst, August I, kes
oma ranniku poolest tugev sai hüütud, (surnuud
Warschawis, 1 Küünla kuu pääval 1733, oma
63 aasta wanaduse), läks üksford ilma mingi-
suguse auu tähela oma förgest seisusest, üsna üksi
ligema üübigau lossitele juures jalutama. Losji
üübigan oli ta alles hilja aea eest oma Feld-
maarschali Gleminingi käest enesele pärisels ost-
nud, see seisid sel aeval Dreesdeni linna lähedal.

Oma jalutamise peal wōtis ta seda teed etc, mis
otsekohe Bischungi poole läheb; ja sellest näitdzel
aeal seda wähemadki jälgje enam näha pole. Töö
tegiate hulgas, kes wälja peal tööd tegiwad puu-
tus üts noormees temale silma, kes rõemfaste
lauldes, oma tööd palju agaramalt kui tema selt-
simched tegi.

„Kuda sinu nimi on?“ lüsik funingas tema
fäest. — „Minu nimi on Willem Kaarig“, —
wasatas talupoeg. „Kui palju teenid sa pääwas?“
— lüsik funingas jälle. — „Neli grosji“, was-
tas talupoeg. — „Seda pole siis tül kuigi palju,
wōid sa sellest siis elada?“ — lüsik funingas
edasi. — „Elada, hui! Kui ma aga seda üksi
pruugiks; — ago, herra! Ma pean faa seit rā-
hast veel intressid mäisma, ja forjan faa üht
suurt kapitaali. Wōite teie faa nönda teha?“ rää-
tis talupoeg. „Armas sõber!“ rääkis funingas.
„Mõistatuse sees heliseb mõnigi aja wäga imeli-
fust, ja mis ometi iseenesest midagi ei ole, kui ot-
sus käe on. Anna mulle selle mõistatuse üle sel-
ged otsust, ja ma taham sind see eest tänada, et
tul so salaja mõistatus iseenesest suuremad wäärt
pole, kui ta faa veel ford nii ilus wälja näitaks
kui ta praegu on.“

„Tulge minu elumajasse“, ütles talupoeg, —
ja põoras ise ees otse teed iuhe ligema waese urt-